

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบความร่วมมือระหว่างรัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้เด็ก 3 ขวบ เข้าสู่ระบบการศึกษาอย่างทั่วถึง สรุปสาระสำคัญของการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบความร่วมมือระหว่างรัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้เด็ก 3 ขวบ เข้าสู่ระบบการศึกษาอย่างทั่วถึง
2. เพื่อศึกษาความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบความร่วมมือระหว่างรัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้เด็ก 3 ขวบ เข้าสู่ระบบการศึกษาอย่างทั่วถึง ไปใช้ในจังหวัดที่อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 6
3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานความร่วมมือฯ แต่ละจังหวัดและตำแหน่งหน้าที่ ที่มีต่อความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบความร่วมมือระหว่างรัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้เด็ก 3 ขวบ เข้าสู่ระบบการศึกษาอย่างทั่วถึง ไปใช้ในจังหวัดที่อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 6

วิธีดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและพัฒนารูปแบบความร่วมมือระหว่างรัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้เด็ก 3 ขวบ เข้าสู่ระบบการศึกษาอย่างทั่วถึงในพื้นที่จังหวัดกระบี่ เริ่มจากศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้อง แล้วจัดทำร่างรูปแบบความร่วมมือระหว่างรัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้เด็ก 3 ขวบ เข้าสู่ระบบการศึกษาอย่างทั่วถึง ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ ด้านหลักความร่วมมือ ด้านโครงสร้างและกลไกความร่วมมือ ด้านทรัพยากรที่ใช้สนับสนุนความร่วมมือ และด้านกระบวนการดำเนินการความร่วมมือ นำไปสัมภาษณ์ความคิดเห็นผู้ทรงคุณวุฒิในจังหวัดกระบี่ จำนวน 5 คน ปรับปรุงรูปแบบความร่วมมือฯ แล้วนำไปทดลองใช้ในจังหวัดกระบี่ผ่านโครงการส่งเสริมสนับสนุนให้เด็ก 3 ขวบ ในจังหวัดกระบี่เข้าสู่ระบบการศึกษา มีการประเมินผลและนำเสนอผลการทดลองใช้รูปแบบความร่วมมือฯ ต่อที่ประชุมสนทนากลุ่ม (Focus Group) ผู้เชี่ยวชาญในจังหวัดกระบี่ จำนวน 9 คน แล้วนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงรูปแบบความร่วมมือฯ ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบความร่วมมือระหว่างรัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้เด็ก 3 ขวบ เข้าสู่ระบบการศึกษาอย่างทั่วถึง

ไปใช้ในจังหวัดที่อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 6 ในขั้นตอนนี้ เป็นการนำรูปแบบความร่วมมือฯ ที่ผ่านการดำเนินงานในขั้นตอนที่ 1 มาจัดทำแบบสอบถามความคิดเห็นความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบความร่วมมือฯ ไปใช้ ผ่านการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน แล้วนำแบบสอบถามความคิดเห็นฯ ไปสอบถามผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานความร่วมมือฯ ในจังหวัดที่อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 6 จำนวน 447 คน วิเคราะห์ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบความร่วมมือฯ ไปใช้ โดยการหาสถิติร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean : $\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.) นำผลที่ได้จากแบบสอบถามมาดำเนินการปรับปรุงรูปแบบความร่วมมือฯ ให้มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ในจังหวัดที่อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 6 จัดทำคู่มือการดำเนินงานรูปแบบความร่วมมือฯ และประชาสัมพันธ์

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานความร่วมมือฯ แต่ละจังหวัดและตำแหน่งหน้าที่ ที่มีต่อความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบความร่วมมือระหว่างรัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้เด็ก 3 ขวบเข้าสู่ระบบการศึกษาอย่างทั่วถึง ไปใช้ในจังหวัดที่อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 6 นำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามในขั้นตอนที่ 2 มาวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบองค์ประกอบเดียว (One – way analysis of variance) พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีการเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple Comparison Procedure) ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method) โดยโปรแกรมสำเร็จรูป

สรุปผลการวิจัย

1. รูปแบบความร่วมมือระหว่างรัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้เด็ก 3 ขวบเข้าสู่ระบบการศึกษาอย่างทั่วถึง มีองค์ประกอบ 4 ด้าน ดังนี้

1.1 ด้านหลักการความร่วมมือ ประกอบด้วย รัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องเห็นถึงความสำคัญของโอกาสทางการศึกษาของเด็ก 3 ขวบ แล้วร่วมมือกันเพื่อให้เด็ก 3 ขวบได้เข้าสู่ระบบการศึกษาอย่างทั่วถึง ภายใต้บรรยากาศแห่งพันธมิตรของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ที่ยอมรับศักยภาพและความแตกต่างของกันและกัน พร้อมทั้งจะนำจุดแข็งหรือศักยภาพของหน่วยงาน/บุคคลมาใช้ร่วมกัน โดยผ่านการวางแผนเพื่อกำหนดบทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบ ในรูปแบบบูรณาการขับเคลื่อนการทำงานเป็นทีมที่สร้างเครือข่ายอย่างต่อเนื่องและเป็นที่ยอมรับของผู้ปกครองเด็ก 3 ขวบ

1.2 ด้านโครงสร้างและกลไกความร่วมมือ ประกอบด้วย ผู้บริหารหน่วยงานรัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง ให้ความสำคัญกับการดำเนินงานความร่วมมือสร้างระบบความร่วมมือที่โปร่งใสตรวจสอบได้ มีการกำหนดเป้าหมาย วัตถุประสงค์ แนวทาง

การดำเนินงาน ระบบกำกับ ติดตาม ประเมินผล การรายงานผล รวมถึงมีข้อมูลสารสนเทศด้านโอกาสทางการศึกษาของเด็ก 3 ขวบ ใช้ประกอบการวางแผนการดำเนินงานความร่วมมือที่ชัดเจน มีคณะกรรมการขับเคลื่อนการดำเนินงานระดับจังหวัด ระดับอำเภอ และระดับพื้นที่ที่ครอบคลุมทุกภารกิจงาน ผู้ประสานงานความร่วมมือและผู้ปฏิบัติงานจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีศักยภาพในการปฏิบัติงานความร่วมมือ มีมนุษยสัมพันธ์ มีความสามารถในการติดต่อสื่อสารและบริหารความขัดแย้งได้ดี มีการประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานความร่วมมือ เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องหรือผู้ที่สนใจได้รับทราบและสามารถเข้าถึงโครงการความร่วมมือได้

1.3 ด้านทรัพยากรที่ใช้สนับสนุนความร่วมมือ ประกอบด้วย คณะกรรมการดำเนินงานระดับจังหวัด ระดับอำเภอ และระดับพื้นที่ เพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานส่งเสริม สนับสนุน สงเคราะห์ให้เด็ก 3 ขวบ เข้าสู่ระบบการศึกษา มีแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมที่บูรณาการเพื่อการพัฒนาเด็กปฐมวัย/ครูปฐมวัย/สถานศึกษาปฐมวัย ทั้งระยะสั้นและระยะยาว มีข้อมูลสารสนเทศด้านโอกาสทางการศึกษา ข้อมูลเด็กอายุ 3 ขวบ ที่จะเข้าสู่ระบบการศึกษาปีการศึกษาปัจจุบัน ข้อมูลเด็กอายุ 1-2 ขวบ ที่จะเข้าสู่ระบบการศึกษาในปีการศึกษาต่อ ๆ ไป ข้อมูลสถานศึกษาที่จัดการศึกษาปฐมวัย แผนที่การศึกษา (Education mapping) และเขตพื้นที่บริการ เพื่อใช้ประกอบการวางแผนส่งเสริม สนับสนุน สงเคราะห์ให้เด็ก 3 ขวบ เข้าสู่ระบบการศึกษา มีบุคลากรประสานงานความร่วมมือที่ดี มีประสิทธิภาพ มีการเตรียมการด้านบุคลากรและสถานศึกษาปฐมวัย เพื่อรองรับการเข้าสู่ระบบการศึกษาของเด็ก 3 ขวบ

1.4 ด้านกระบวนการดำเนินงานความร่วมมือ ประกอบด้วย การศึกษาความเป็นไปได้ของแผนความร่วมมือและองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับความร่วมมือ มีการประสานงานและดำเนินการความร่วมมือโดยกำหนดขั้นตอน แนวทางการบูรณาการความร่วมมือ และวิธีการดำเนินงานความร่วมมืออย่างชัดเจน มีการประชุมคณะกรรมการ/คณะทำงานที่เกี่ยวข้องทุกระดับ เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจในแนวทางการดำเนินงานความร่วมมือ การประสานงาน การติดตาม และรายงานผลการดำเนินงาน จัดทำข้อมูลสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับโอกาสทางการศึกษาและการจัดการศึกษาของเด็ก 3 ขวบ ที่ครบถ้วน สมบูรณ์ ในรูปแบบที่ทันสมัย ผู้ที่เกี่ยวข้องหรือผู้ที่สนใจสามารถเข้าถึงข้อมูลได้ง่าย มีการสำรวจข้อมูลเด็ก 1-3 ขวบ เพื่อวางแผนในการส่งเสริมสนับสนุนให้เข้าสู่ระบบการศึกษา มีการพัฒนาศักยภาพบุคลากรทางการศึกษาและสถานศึกษาระดับปฐมวัย เพื่อรองรับการเข้าสู่ระบบการศึกษาของเด็ก 3 ขวบ มีการวางแผนส่งเสริม สนับสนุน และสงเคราะห์ผู้ปกครองหรือเด็ก เพื่อเด็ก 3 ขวบ ได้เข้าสู่ระบบการศึกษาอย่างทั่วถึง มีการนำข้อมูลผลการดำเนินงานความร่วมมือมาวิเคราะห์ เพื่อพัฒนาศักยภาพเครือข่ายความร่วมมือหรือขยายเครือข่ายความร่วมมือ รวมถึงมีการประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานความร่วมมือในช่องทางการสื่อสารที่หลากหลาย เพื่อสร้างการรับรู้และเพิ่มเครือข่ายความร่วมมือ

สรุปรูปแบบความร่วมมือระหว่างรัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้เด็ก 3 ขวบ
เข้าสู่ระบบการศึกษาอย่างทั่วถึง ดังแสดงในตารางที่ 16

ตารางที่ 16 รูปแบบความร่วมมือระหว่างรัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้เด็ก 3 ขวบ เข้าสู่ระบบการศึกษาอย่างทั่วถึง

<p>ด้านหลักการ ความร่วมมือ</p>	<p>ด้านโครงสร้างและกลไก ความร่วมมือ</p>	<p>ด้านทรัพยากรที่ใช้สนับสนุน ความร่วมมือ</p>	<p>ด้านกระบวนการดำเนินงาน ความร่วมมือ</p>
<ol style="list-style-type: none"> 1. ให้ความสำคัญกับโอกาสทางการศึกษาของเด็ก 3 ขวบ 2. ความร่วมมือแบบพันธมิตรที่เกิดจากการนำจุดแข็งหรือศักยภาพของหน่วยงาน/บุคคลที่มาใช้ร่วมกัน 3. การยอมรับศักยภาพของกันและกัน 4. ยอมรับความแตกต่างของวัฒนธรรมองค์กรของแต่ละหน่วยงาน 5. ได้รับประโยชน์จากการดำเนินการกิจของตนได้ดีขึ้น 6. เป้าหมายที่กำหนดอาจตอบสนองเป้าหมายของแต่ละฝ่ายที่เหมือนกันหรือต่างกันได้ 7. ต้องมีอิสระในการปฏิบัติภารกิจภายใต้เงื่อนไขความร่วมมือโดย 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้บริหารระดับสูงทั้งภาครัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ความสำคัญกับการดำเนินงานความร่วมมือ 2. จัดทำฐานข้อมูลด้านโอกาสทางการศึกษาของเด็ก 3 ขวบ เพื่อเป็นข้อมูลสารสนเทศประกอบการวางแผนการดำเนินงานความร่วมมือ 3. กำหนดเป้าหมาย วัตถุประสงค์ แผนงาน และแนวทางปฏิบัติที่สอดคล้องกับหลักการความร่วมมือ 4. สร้างระบบการทำงานความร่วมมือที่โปร่งใสตรวจสอบได้ 5. ตั้งคณะทำงานร่วมเพื่อประสานความร่วมมือ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. คณะกรรมการอำนวยการระดับจังหวัด มีผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธาน มีหน้าที่กำหนดนโยบาย แนวทางส่งเสริม สนับสนุน กำกับ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงาน 2. คณะกรรมการดำเนินงานระดับอำเภอ มีนายอำเภอเป็นประธาน มีหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุน ติดตาม เด็ก รวมถึงสร้างความตระหนักแก่ผู้ปกครอง เพื่อให้เด็ก 3 ขวบ เข้าสู่ระบบการศึกษาอย่างทั่วถึง 3. คณะกรรมการร่วมภาครัฐ เอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชน สงเคราะห์ผู้ปกครอง หรือเด็ก 3 ขวบ ที่ยังไม่ได้เข้าสู่ระบบการศึกษาได้เข้าสู่ระบบการศึกษา 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการความร่วมมือ 2. หน่วยงานหลักทั้งสามฝ่าย ทำหน้าที่ประสานและดำเนินการความร่วมมือ 3. จัดทำแผนงบประมาณและแผนดำเนินงานแบบบูรณาการระหว่างหน่วยงานรัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับโอกาสทางการศึกษาของเด็ก 3 ขวบ ทั้งระยะสั้นและระยะยาว 4. กำหนดขั้นตอน แนวทางการบูรณาการวิธีการดำเนินงานความร่วมมือ และ ความรับผิดชอบอย่างชัดเจน 5. จัดทำข้อตกลงหรือสัญญาร่วมกัน เกี่ยวกับการดำเนินงานความร่วมมือ

ด้านหลักการ ความร่วมมือ	ด้านโครงสร้างและกลไก ความร่วมมือ	ด้านทรัพยากรที่ใช้สนับสนุน ความร่วมมือ	ด้านกระบวนการดำเนินงาน ความร่วมมือ
<p>ไม่สูญเสียพันธะหรือข้อตกลงที่มีต่อกัน</p> <p>8. คำนึงถึงหน้าที่ บทบาท นโยบาย และแนวปฏิบัติต่าง ๆ ที่ร่วมกันกำหนด</p> <p>9. มีส่วนร่วมรับผิดชอบการปฏิบัติตามแนวทางที่ร่วมกันกำหนดขึ้น</p> <p>10. ก่อให้เกิดการทำงานเป็นทีม เพื่อให้เกิดประสิทธิผลในการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างองค์กร</p> <p>11. สร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้ปกครองในเรื่องโอกาสทางการศึกษาของเด็ก 3 ขวบ</p> <p>12. พัฒนาความเป็นเครือข่ายความร่วมมือด้านโอกาสทางการศึกษาของเด็ก 3 ขวบ ให้มีมากยิ่งขึ้น</p>	<p>6. ผู้ประสานงานประสานความร่วมมือ มีความเชี่ยวชาญด้านโอกาสทางการศึกษา มีมนุษยสัมพันธ์ ความสามารถในการติดต่อสื่อสารและบริหารความขัดแย้งได้ดี</p> <p>7. จัดให้มีบุคลากรที่เหมาะสมต่อการปฏิบัติงาน</p> <p>8. มีคณะกรรมการ/คณะทำงาน กำกับติดตาม และประเมินผล การดำเนินงานความร่วมมือ</p> <p>9. กำหนดนโยบายการดำเนินงานความร่วมมือให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง</p> <p>10. จัดทำฐานข้อมูลข่าวสาร การดำเนินงานความร่วมมือ เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องและผู้สนใจได้รับทราบ และนำไปใช้ประโยชน์</p>	<p>4. บุคลากรและผู้ประกอบวิชาชีพ ด้านการศึกษาปฐมวัย</p> <p>5. บุคลากรที่มีคุณลักษณะเป็น ผู้ประสานงานที่ดีของแต่ละหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p> <p>6. แผนงบประมาณและแผนดำเนินงาน แบบบูรณาการของหน่วยงานรัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วน ส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็กปฐมวัย ทั้งระยะสั้นและระยะยาว</p> <p>7. ข้อมูลสารสนเทศเด็ก 3 ขวบ ที่จะเข้าสู่ระบบการศึกษาปีการศึกษา ปัจจุบัน แยกเป็นรายตำบล ตามความรับผิดชอบขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น เพื่อใช้ในการวางแผน ส่งเสริม สนับสนุน สงเคราะห์ให้เด็ก เข้าสู่ระบบการศึกษา</p>	<p>ที่เป็นลายลักษณ์อักษร โดยระบุ วัตถุประสงค์ผู้รับผิดชอบ งบประมาณ และความร่วมมืออื่น ๆ อย่างชัดเจน</p> <p>6. จัดประชุมคณะกรรมการ/ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานความร่วมมือ เพื่อวางแผนการดำเนินงาน สร้างความรู้ความเข้าใจ กำหนดแนวทางการดำเนินงาน ที่ตรงกัน รวมถึงการรายงานผล ความก้าวหน้าและติดตามผล การดำเนินงาน</p> <p>7. การนำเสนอข้อมูลที่เป็นจริง เป็นประโยชน์/จำเป็นต่อการดำเนินงานความร่วมมือ</p> <p>8. จัดทำข้อมูลสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับโอกาสทางการศึกษาของเด็ก 3 ขวบ เพื่อใช้ในการวางแผนและ การบริหารจัดการ</p>

ด้านหลักการ ความร่วมมือ	ด้านโครงสร้างและกลไก ความร่วมมือ	ด้านทรัพยากรที่ใช้สนับสนุน ความร่วมมือ	ด้านกระบวนการดำเนินงาน ความร่วมมือ
	<p>11. ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงาน ความร่วมมือให้ผู้ที่เกี่ยวข้องและ ผู้สนใจได้รับทราบ และสามารถ เข้าถึงโครงการความร่วมมือได้</p>	<p>8. ข้อมูลสารสนเทศเด็ก 1-2 ขวบ ที่จะเข้าสู่ระบบการศึกษา ปีการศึกษาต่อ ๆ ไป แยกเป็นราย ตำบลตามความรับผิดชอบของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อใช้ ในการวางแผนนำเด็กเข้าสู่ระบบ การศึกษาในปีการศึกษาต่อ ๆ ไป</p> <p>9. ข้อมูลสารสนเทศสถานศึกษาที่จัด การศึกษาระดับอนุบาล 3 ขวบ แยกเป็นรายตำบลตามความ รับผิดชอบขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น เพื่อใช้วางแผนในการ จัดสถานที่เรียนให้แก่เด็ก 3 ขวบ ในแต่ละปีการศึกษา</p> <p>10. แผนที่การศึกษา (Education mapping) และเขตพื้นที่บริการ ในการรับเด็กเข้าเรียน</p>	<p>9. พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศ ที่เกี่ยวข้องกับโอกาสทางการศึกษา ของเด็ก 3 ขวบ ให้ทันสมัย สะดวก ต่อการเข้าถึงข้อมูลและการนำข้อมูล ไปใช้ของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องหรือ ผู้ที่สนใจ</p> <p>10. สำรวจเด็ก 3 ขวบ ที่จะเข้าสู่ระบบ การศึกษาในแต่ละปีการศึกษา</p> <p>11. การส่งเสริม สนับสนุน ติดตาม สงเคราะห์เด็กและผู้ปกครอง เพื่อให้เด็ก 3 ขวบ เข้าสู่ระบบ การศึกษา</p> <p>12. พัฒนาศักยภาพบุคลากรและ ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านการศึกษา ปฐมวัย เพื่อสร้างความเชื่อมั่น ต่อผู้ปกครอง</p>

<p>ด้านหลักการ ความร่วมมือ</p>	<p>ด้านโครงสร้างและกลไก ความร่วมมือ</p>	<p>ด้านทรัพยากรที่ใช้สนับสนุน ความร่วมมือ</p>	<p>ด้านกระบวนการดำเนินงาน ความร่วมมือ</p>
		<p>11. ระบบข้อมูลสารสนเทศเด็ก 3 ขวบ (ดิจิทัล) เพื่อให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง/ผู้สนใจ ได้เข้าถึงข้อมูลหรือใช้ประโยชน์ข้อมูล</p> <p>12. กฎหมาย กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัย</p> <p>13. สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย</p>	<p>13. การนำข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินงาน/ความร่วมมือมาประเมินหาสาเหตุและวิธีการแก้ปัญหา เพื่อพัฒนาศักยภาพความร่วมมือต่อไป</p> <p>14. การประชาสัมพันธ์การดำเนินงานความร่วมมือในช่องทางการสื่อสารที่หลากหลาย เพื่อเป็นการเผยแพร่ผลการดำเนินงานและขยายความร่วมมือ</p>

2. ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบความร่วมมือระหว่างรัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้เด็ก 3 ขวบ เข้าสู่ระบบการศึกษาอย่างทั่วถึง ไปใช้ในจังหวัดที่อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 6 ดังนี้

2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 447 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 57.94 และเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 42.06 มีอายุตั้งแต่ 51-60 ปี คิดเป็นร้อยละ 45.64 รองลงมาคือ อายุตั้งแต่ 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 41.39 อายุตั้งแต่ 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 9.62 อายุตั้งแต่ 61 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 2.24 และอายุตั้งแต่ 30 ปีลงมา คิดเป็นร้อยละ 1.12 ตามลำดับ ตำแหน่งหน้าที่ขณะตอบแบบสอบถาม ผู้ใหญ่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 42.28 รองลงมาคือ ผู้บริหารสถานศึกษาระดับปฐมวัย คิดเป็นร้อยละ 20.58 นายอำเภอ คิดเป็นร้อยละ 9.17 ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและผู้อำนวยการกองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม คิดเป็นร้อยละ 6.49 กำนัน คิดเป็นร้อยละ 5.37 ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา และผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัด คิดเป็นร้อยละ 1.57 ศึกษาธิการจังหวัด ท้องถิ่นจังหวัด พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด และนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด คิดเป็นร้อยละ 1.34 และนายกสมาคมการศึกษาเอกชน คิดเป็นร้อยละ 1.12 ตามลำดับ

2.2 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบความร่วมมือระหว่างรัฐ เอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้เด็ก 3 ขวบ เข้าสู่ระบบการศึกษาอย่างทั่วถึง ไปใช้พบว่า โดยรวมมีความเหมาะสม/เป็นไปได้ในการนำไปใช้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.05$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านหลักการความร่วมมือ ($\bar{X} = 4.13$) ด้านโครงสร้างและกลไกความร่วมมือ ($\bar{X} = 4.04$) ด้านกระบวนการดำเนินงานความร่วมมือ ($\bar{X} = 4.03$) และด้านทรัพยากรที่ใช้สนับสนุนความร่วมมือ ($\bar{X} = 4.01$)

เมื่อแยกเป็นรายด้าน ด้านหลักการความร่วมมือ มีความเหมาะสม/เป็นไปได้ในการนำไปใช้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.13$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก คือ รัฐ เอกชน และ อปท.ให้ความสำคัญกับโอกาสทางการศึกษาของเด็ก 3 ขวบ ($\bar{X} = 4.32$) ความร่วมมือที่เกิดขึ้นต้องสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้ปกครองในเรื่องโอกาสทางการศึกษาของเด็ก 3 ขวบ ($\bar{X} = 4.28$) ความร่วมมือที่เกิดขึ้นนำไปสู่การพัฒนาความเป็นเครือข่ายความร่วมมือด้านโอกาสทางการศึกษาของเด็ก 3 ขวบ ให้มีมากยิ่งขึ้น ($\bar{X} = 4.27$) ด้านโครงสร้างและกลไกความร่วมมือ มีความเหมาะสม/เป็นไปได้ในการนำไปใช้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.04$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก คือ สร้างระบบการทำงานความร่วมมือด้านโอกาสทางการศึกษาของเด็ก 3 ขวบ ที่โปร่งใส ตรวจสอบได้ ($\bar{X} = 4.16$) ผู้บริหารระดับสูงทั้ง 3 ฝ่ายให้ความสำคัญกับการดำเนินงานความร่วมมือด้านโอกาสทางการศึกษาของเด็ก 3 ขวบ และจัดทำฐานข้อมูลด้านโอกาสทางการศึกษาของเด็ก 3 ขวบ เพื่อเป็นข้อมูลสารสนเทศประกอบการวางแผน

การดำเนินงานความร่วมมือ ($\bar{X} = 4.11$) รัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ดำเนินโครงการความร่วมมือ มีการกำหนดเป้าหมาย วัตถุประสงค์ แผนงานและแนวทางปฏิบัติที่สอดคล้องกับหลักการของโครงการความร่วมมือ ($\bar{X} = 4.08$) ด้านทรัพยากรที่ใช้สนับสนุนความร่วมมือ มีความเหมาะสม/เป็นไปได้ในการนำไปใช้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.01$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก คือ เตรียมบุคลากรและผู้ประกอบวิชาชีพด้านการศึกษาปฐมวัย ($\bar{X} = 4.15$) สร้างความพร้อมสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย ($\bar{X} = 4.13$) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีบุคลากรที่มีคุณลักษณะเป็นผู้ประสานงานที่ดี ($\bar{X} = 4.08$) ด้านกระบวนการดำเนินงานความร่วมมือ มีความเหมาะสม/เป็นไปได้ในการนำไปใช้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.03$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก คือ พัฒนาศักยภาพบุคลากรและผู้ประกอบวิชาชีพด้านการศึกษาปฐมวัย เพื่อสร้างความเชื่อมั่นต่อผู้ปกครอง ($\bar{X} = 4.20$) สสำรวจเด็ก 3 ขวบ ที่จะเข้าสู่ระบบการศึกษาในแต่ละปีการศึกษา ($\bar{X} = 4.15$) การส่งเสริมสนับสนุน การติดตาม การสงเคราะห์เด็กและผู้ปกครอง เพื่อให้เด็ก 3 ขวบ เข้าสู่ระบบการศึกษา ($\bar{X} = 4.14$)

3. เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานความร่วมมือฯ แต่ละจังหวัดและตำแหน่งหน้าที่ ที่มีต่อความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบความร่วมมือระหว่างรัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้เด็ก 3 ขวบ เข้าสู่ระบบการศึกษาอย่างทั่วถึง ไปใช้ในจังหวัดที่อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 6 รายละเอียดดังนี้

3.1 ระดับความคิดเห็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานความร่วมมือฯ ที่มีจังหวัดแตกต่างกัน มีต่อความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบความร่วมมือฯ ไปใช้โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านหลักการความร่วมมือและด้านกระบวนการดำเนินงานความร่วมมือ ระดับความคิดเห็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานความร่วมมือฯ ของแต่ละจังหวัดมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านโครงสร้างและกลไกความร่วมมือและด้านทรัพยากรที่ใช้สนับสนุนความร่วมมือ ระดับความคิดเห็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานความร่วมมือฯ ของแต่ละจังหวัดไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานความร่วมมือฯ ที่มีต่อความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ ในการนำรูปแบบความร่วมมือฯ ไปใช้เป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe แต่ละจังหวัด ด้านหลักการความร่วมมือ พบว่า แตกต่างและไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนี้ จังหวัดภูเก็ต แตกต่างกับจังหวัดสตูลและไม่แตกต่างกับจังหวัดพังงา ระนอง กระบี่ และตรัง จังหวัดพังงา แตกต่างกับจังหวัดภูเก็ตและกระบี่ และไม่แตกต่างกับจังหวัดระนอง ตรัง และสตูล จังหวัดระนอง แตกต่างกับจังหวัดกระบี่และไม่แตกต่างกับจังหวัดภูเก็ต พังงา ตรัง และสตูล จังหวัดกระบี่ แตกต่างกับจังหวัดพังงา ระนอง และสตูล และไม่แตกต่างกับ

จังหวัดภูเก็ตและตรัง จังหวัดตรังไม่แตกต่างกับจังหวัดภูเก็ต พังงา ระนอง กระบี่ และสตูล จังหวัดสตูล แตกต่างกับจังหวัดภูเก็ตและกระบี่ ไม่แตกต่างกับจังหวัดพังงา ระนอง และตรัง ส่วนด้านกระบวนการดำเนินงานความร่วมมือ พบว่า จังหวัดภูเก็ต ไม่แตกต่างกับจังหวัดพังงา ระนอง กระบี่ ตรัง และสตูล จังหวัดพังงา แตกต่างกับจังหวัดกระบี่ และไม่แตกต่างกับจังหวัดภูเก็ต ระนอง ตรัง และสตูล จังหวัดระนอง แตกต่างกับจังหวัดกระบี่และตรัง และไม่แตกต่างกับจังหวัดภูเก็ต พังงา และสตูล จังหวัดกระบี่ แตกต่างกับจังหวัดพังงา ระนอง ตรัง และสตูล และไม่แตกต่างกับจังหวัดภูเก็ต จังหวัดตรัง แตกต่างกับจังหวัดระนองและกระบี่ และไม่แตกต่างกับจังหวัดภูเก็ต พังงา และสตูล จังหวัดสตูล ไม่แตกต่างกับจังหวัดภูเก็ต พังงา ระนอง กระบี่ และตรัง โดยสรุปผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานความร่วมมือฯ จังหวัดกระบี่ มีความคิดเห็นแตกต่างกับจังหวัดอื่นมากที่สุดทั้งสองด้าน และมีความคิดเห็นเหมือนกับจังหวัดภูเก็ตทั้งสองด้าน

3.2 ระดับความคิดเห็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานความร่วมมือฯ ที่มีตำแหน่งหน้าที่แตกต่างกัน มีต่อความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ ในการนำรูปแบบความร่วมมือฯ ไปใช้ โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านหลักการความร่วมมือ ระดับความคิดเห็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานความร่วมมือฯ ของแต่ละตำแหน่งหน้าที่ที่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านโครงสร้างและกลไกความร่วมมือ ด้านทรัพยากรที่ใช้สนับสนุนความร่วมมือและด้านกระบวนการดำเนินงานความร่วมมือ ระดับความคิดเห็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานความร่วมมือของตำแหน่งหน้าที่ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานความร่วมมือฯ ที่มีต่อความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ ในการนำรูปแบบความร่วมมือไปใช้ เป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe แต่ละตำแหน่งหน้าที่ ด้านหลักการความร่วมมือ พบว่า แตกต่างและไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนี้ ตำแหน่งศึกษาธิการจังหวัดแตกต่างกับตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน ตำแหน่งท้องถิ่นจังหวัดแตกต่างกับตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน ตำแหน่งพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดแตกต่างกับตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน ตำแหน่งผู้อำนวยการกองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมแตกต่างกับตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านและผู้บริหารสถานศึกษาระดับปฐมวัย ตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านแตกต่างกับตำแหน่งศึกษาธิการจังหวัด ท้องถิ่นจังหวัด พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดและผู้อำนวยการกองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาระดับปฐมวัยแตกต่างกับตำแหน่งผู้อำนวยการกองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม โดยสรุป ตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านมีความคิดเห็นแตกต่างกับตำแหน่งหน้าที่อื่นมากที่สุดคือ ตำแหน่งศึกษาธิการจังหวัด ท้องถิ่นจังหวัด พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด ผู้อำนวยการกองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม และมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกับตำแหน่งนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัด นายกสมาคมการศึกษาเอกชนจังหวัด นายอำเภอ นายกเทศมนตรี/นายกองค์การบริหารส่วนตำบล กำนัน และผู้บริหารสถานศึกษาระดับปฐมวัย

การอภิปรายผล

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการสร้างและพัฒนารูปแบบความร่วมมือระหว่างรัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้เด็ก 3 ขวบ เข้าสู่ระบบการศึกษาอย่างทั่วถึง ซึ่งมีองค์ประกอบ 4 ด้าน คือ ด้านหลักการความร่วมมือ ด้านโครงสร้างและกลไกความร่วมมือ ด้านทรัพยากรที่ใช้สนับสนุนความร่วมมือ ด้านกระบวนการดำเนินงานความร่วมมือ แล้วศึกษาความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบความร่วมมือฯ ไปใช้ใน 6 จังหวัด ที่อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 6 รวมถึงเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานความร่วมมือฯ แต่ละจังหวัดและตำแหน่งหน้าที่ ที่มีต่อความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ ในการนำรูปแบบความร่วมมือฯ ไปใช้ รายละเอียดดังนี้

1. ผลของการสร้างและพัฒนารูปแบบความร่วมมือระหว่างรัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้เด็ก 3 ขวบ เข้าสู่ระบบการศึกษาอย่างทั่วถึง มีองค์ประกอบ 4 ด้าน ดังนี้

1.1 ด้านหลักการความร่วมมือ ประกอบด้วย รัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องเห็นถึงความสำคัญของโอกาสทางการศึกษาของเด็ก 3 ขวบ แล้วร่วมมือกัน เพื่อให้เด็ก 3 ขวบ ได้เข้าสู่ระบบการศึกษาอย่างทั่วถึง ภายใต้บรรยากาศแห่งพันธมิตรของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ที่ยอมรับศักยภาพและความแตกต่างของกันและกัน พร้อมทั้งจะนำจุดแข็งหรือศักยภาพของหน่วยงาน/บุคคล มาใช้ร่วมกัน โดยผ่านการวางแผนเพื่อกำหนดบทบาท หน้าที่ ความรับผิดชอบในรูปแบบบูรณาการ มีอิสระในการปฏิบัติภารกิจภายใต้เงื่อนไขความร่วมมือโดยไม่สูญเสียพันธะหรือข้อตกลงที่มีต่อกัน ขับเคลื่อนการทำงานเป็นทีมที่สร้างเครือข่ายอย่างต่อเนื่องและเป็นที่ยอมรับของผู้ปกครองเด็ก 3 ขวบ

เนื่องจากความสำเร็จของงานความร่วมมือมีจุดเริ่มต้นที่ทุกฝ่ายเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญที่ต้องดำเนินการและความสำเร็จนั้นจะเกิดขึ้นได้จากความร่วมมือเท่านั้น ปัจจัยการขับเคลื่อนความร่วมมือให้มีความต่อเนื่องเชื่อมโยงจนบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพคือบรรยากาศแห่งความร่วมมือที่เห็นคุณค่าของกันและกัน แบ่งปันทรัพยากรที่มีเพื่อความสำเร็จของงาน ประโยชน์ที่เกิดจากความร่วมมือคืองานสำเร็จ ประหยัดเวลา และทรัพยากรด้านต่าง ๆ พัฒนาการทีมงานและสานต่อเครือข่ายความร่วมมือเชื่อมโยงสู่กิจกรรมความร่วมมืออื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของไคสเนอร์ (Kisner. 1997 : 23-28) ได้เสนอหลักการสร้างความร่วมมือว่า การเลือกสรรผู้เป็นหุ้นส่วน (Selecting Strategic Partner) ไม่ใช่ถือเอาความสะดวกเป็นหลัก แต่ต้องมุ่งเลือกคู่ดำเนินงานที่เสริมแรงกันในการประกอบกิจกรรม เพื่อบรรลุเป้าหมายที่ทั้งสองฝ่ายต่างก็ชนะด้วยกัน (Win-win

Situation) แต่ละฝ่ายควรรู้จักแข็ง จุดอ่อน ความต้องการ และทรัพยากรที่มีอยู่ ปัจจัยที่สำคัญที่สุดต่อความสำเร็จของความร่วมมือขึ้นอยู่กับระดับความเชื่อถือศรัทธาระหว่างกัน เพราะทั้งสองฝ่ายจะต้องเต็มใจที่จะใช้ข้อมูลยุทธศาสตร์สำคัญร่วมกัน และเรวัตร์ ชาตรีวิชญ์ (2539 : 116-117) เสนอแนวคิดที่ว่า ปัจจัยที่ทำให้ความร่วมมือประสบความสำเร็จได้ จะต้องมีการประสานในเรื่องการทำ ความเข้าใจและยอมรับเป้าหมายร่วมกัน การกำหนดวิธีการวิเคราะห์ปัญหาและแนวทางแก้ไข รวมทั้ง วางแผนปฏิบัติและอำนวยความสะดวกในการใช้ทรัพยากรร่วมกัน การจัดระบบการประสานงานที่มี ประสิทธิภาพ ผู้บริหารระดับสูงควรส่งเสริมการสร้างบรรยากาศในการประสานงานและการทำงาน ร่วมกันของทั้งสองฝ่าย การพัฒนาภายใต้ความร่วมมือ การยอมรับในความอิสระของแต่ละองค์การ ในการกำหนดกิจกรรมในส่วนความรับผิดชอบของตนและส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ โดยยึด เป้าหมายการทำงานมากกว่าวิธีการ

ด้านหลักการความร่วมมือ ถือเป็นหลักคิดที่หน่วยงานหลักขับเคลื่อน ความร่วมมือจะต้องนำไปใช้ในการวางแผนและจัดทำแผนความร่วมมือที่สามารถนำสู่การปฏิบัติ จจริงได้ โดยเฉพาะการวิเคราะห์หน่วยงาน/บุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับความร่วมมือ การบูรณาการ ความร่วมมือที่เกิดประโยชน์สูงสุด รวมถึงการสร้างบรรยากาศความร่วมมือที่ส่งเสริมการทำงานเป็นทีม

1.2 ด้านโครงสร้างและกลไกความร่วมมือ ประกอบด้วย ผู้บริหารหน่วยงานรัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง ให้ความสำคัญกับการดำเนินงานความ ร่วมมือ สร้างระบบความร่วมมือที่โปร่งใสตรวจสอบได้ มีการกำหนดเป้าหมาย วัตถุประสงค์แนวทาง การดำเนินงาน ระบบกำกับ ติดตาม ประเมินผล รายงานผล รวมถึงมีข้อมูลสารสนเทศด้าน โอกาสทางการศึกษาของเด็ก 3 ขวบ ใช้ประกอบการวางแผนการดำเนินงานความร่วมมือที่ ชัดเจน มีคณะกรรมการขับเคลื่อนการดำเนินงานระดับจังหวัด ระดับอำเภอ และระดับพื้นที่ที่ ครอบคลุมทุกภารกิจงาน ผู้ประสานงานความร่วมมือและผู้ปฏิบัติงานจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มี ศักยภาพในการปฏิบัติงานความร่วมมือ มีมนุษยสัมพันธ์ มีความสามารถในการติดต่อสื่อสาร บริหาร ความขัดแย้งได้ดี และมีการประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานความร่วมมือ เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องและ ผู้ที่สนใจได้รับทราบและสามารถเข้าถึงโครงการความร่วมมือได้

การที่ทุกฝ่ายร่วมกันคิดและฉายภาพความร่วมมือในทุกขั้นตอนชัดเจน จะทำ ให้สามารถขับเคลื่อนความร่วมมือเป็นไปในทิศทางเดียวกัน รู้ว่าขั้นตอนใดใครเป็นผู้รับผิดชอบ มีปัจจัยอะไรเข้ามาเกี่ยวข้องเชื่อมโยง สามารถประเมินผลการดำเนินงาน เพื่อการพัฒนาและแก้ไข ปัญหาได้ทันถ่วงที และปัจจัยที่ทำให้ความร่วมมือขับเคลื่อนสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้แบบ ราบรื่นและไม่เสียเวลาคือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในทุกขั้นตอนมีการติดต่อสื่อสารเชื่อมโยงข้อมูล การทำงานทั้งทางตรงและทางอ้อม ทุกคนรับรู้ข้อมูลและความเป็นไปของการดำเนินงาน ทำให้มี ข้อมูลในการแสดงความคิดเห็นเพื่อให้งานมีความสมบูรณ์ในทุกขั้นตอน สอดคล้องกับ บุญเพิ่ม สอนภักดี

และคณะ (2559 : 104) ที่ศึกษารูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาล พบว่า การทำงานแบบเครือข่ายเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดของการส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน ทั้งนี้ เพราะสมาชิกเครือข่ายต่างมีบทบาทสำคัญต่อการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมาย โดยใช้กลไกของการสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลและประสบการณ์ มีความร่วมมือกันในเรื่องต่าง ๆ และยังทำให้มีพลังต่อรองกับอำนาจต่าง ๆ ได้ดีขึ้น พิมพ์ลักษณ์ อยู่วัฒนา (2557 : 38) ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาศักยภาพบุคลากรสายสนับสนุนเครือข่ายบริการสาธารณสุขจังหวัดสมุทรสงคราม พบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่สิ่งที่มีความจำเป็นที่ทำให้เกิดความรู้ ทักษะที่จำเป็นต่อการพัฒนาศักยภาพบุคลากร คือ ทักษะในการประสานงานและการสื่อสาร และผู้ปฏิบัติงานส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่สิ่งที่มีความจำเป็นในการพัฒนางานคือ ทักษะในการประสานงานและการสื่อสาร ความสามารถในการทำงานร่วมกับคนอื่นและทำงานเป็นทีม

ด้านโครงสร้างและกลไกความร่วมมือ ถือเป็นขั้นตอนของการกำหนดรายละเอียดการดำเนินงานความร่วมมือ ซึ่งจะต้องเกิดจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายร่วมกันวางแผน กำหนดรายละเอียดขั้นตอนการดำเนินงานที่ครอบคลุมทุกภารกิจงานที่ชัดเจน ทุกฝ่ายมองเห็นภาพความร่วมมือขับเคลื่อนไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ร่วมกัน

1.3 ด้านทรัพยากรที่ใช้สนับสนุนความร่วมมือ ประกอบด้วย คณะกรรมการดำเนินงานระดับจังหวัด ระดับอำเภอ และระดับพื้นที่ เพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานส่งเสริม สนับสนุน สงเคราะห์ ให้เด็ก 3 ขวบ เข้าสู่ระบบการศึกษา มีแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมที่บูรณาการเพื่อการพัฒนาเด็กปฐมวัย/ครูปฐมวัย/สถานศึกษาปฐมวัยทั้งระยะสั้นและระยะยาว มีข้อมูลสารสนเทศด้านโอกาสทางการศึกษา ข้อมูลเด็กอายุ 3 ขวบ ที่จะเข้าสู่ระบบการศึกษาปีการศึกษาปัจจุบัน ข้อมูลเด็กอายุ 1-2 ขวบ ที่จะเข้าสู่ระบบการศึกษาในปีการศึกษาต่อ ๆ ไป ข้อมูลสถานศึกษาที่จัดการศึกษาปฐมวัย แผนที่การศึกษา (Education mapping) และเขตพื้นที่บริการ เพื่อใช้ประกอบการวางแผนส่งเสริม สนับสนุน สงเคราะห์ให้เด็ก 3 ขวบ เข้าสู่ระบบการศึกษา มีบุคลากรประสานงานความร่วมมือที่ดี มีประสิทธิภาพ มีการเตรียมการด้านบุคลากรและสถานศึกษาปฐมวัย เพื่อรองรับการเข้าสู่ระบบการศึกษาของเด็ก 3 ขวบ

เป็นด้านที่แสดงให้เห็นถึงบริบทที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานความร่วมมือที่จะส่งผลต่อความสำเร็จของงาน ประกอบด้วย แผนงาน/โครงการ/กิจกรรมที่จะดำเนินการ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องขับเคลื่อนงานในทุกระดับ และข้อมูลสารสนเทศที่ใช้ประกอบการวางแผนการดำเนินงาน และการตัดสินใจ แต่ถ้าจะให้น้ำหนักความสำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จของงานคือ ข้อมูลสารสนเทศที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากจุดเริ่มต้นของความร่วมมือคือ การออกแบบงานความร่วมมือ หากออกแบบงานความร่วมมือมีความชัดเจนในทุกขั้นตอน นำสู่การปฏิบัติได้ เป็นที่ยอมรับของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องว่าหากร่วมดำเนินการแล้วจะประสบความสำเร็จในระดับที่น่าพอใจ ก็เชื่อได้ว่าความ

ร่วมมือที่เกิดขึ้นจะนำสู่ความสำเร็จได้ และการออกแบบงานความร่วมมือที่จะนำสู่ความสำเร็จได้ จะต้องเริ่มต้นที่ข้อเท็จจริงและบริบทที่เกี่ยวข้องปัจจุบัน การมีข้อมูลสารสนเทศที่ครบถ้วน สมบูรณ์ ทันสมัย ใช้ในการออกแบบงานจะทำให้รู้ว่าเรื่องที่จะดำเนินการมีสภาพปัจจุบันในมิติต่าง ๆ เป็นอย่างไร มีเรื่องอะไรบ้างที่ต้องดำเนินการ ดำเนินการอย่างไร เกี่ยวข้องกับอะไรบ้าง และมีหน่วยงาน/บุคคลใดบ้างที่จะต้องขอความร่วมมือ การทำให้ทุกคนที่เกี่ยวข้องเข้าถึงทุกขั้นตอนการทำงานและมองภาพเดียวกัน ย่อมสร้างเชื่อมั่นว่าความสำเร็จจะเกิดขึ้นได้ นอกจากใช้ในการวางแผนงานแล้ว ข้อมูลสารสนเทศยังมีความสำคัญจำเป็นต่อการบริหารจัดการและการตัดสินใจในระดับต่าง ๆ หากทุกคนเข้าถึง และใช้ข้อมูลสารสนเทศเดียวกัน จะทำให้การทำงานเป็นไปในแนวทางเดียวกัน ลดความขัดแย้ง สร้างบรรยากาศมิตรภาพความร่วมมือ ส่งเสริมการทำงานเป็นทีม รวมถึงสร้างหรือขยายเครือข่ายความร่วมมือด้านต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น สอดคล้องกับ ฌันฐ์รัช กษ อรุณทัต (2560 : 93-34) ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการโรงเรียน กรณีศึกษา โรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่ง พบว่า ผู้ใช้งานระบบต้องการจัดเก็บข้อมูลให้เป็นฐานข้อมูลกลาง สำหรับการใช้ข้อมูลร่วมกันระหว่างฝ่ายงานต่าง ๆ ภายในองค์กร ทั้งในด้านการสืบค้น การจัดการ การนำเข้าข้อมูล การปรับปรุงแก้ไขข้อมูล การลบข้อมูลและการประมวลผลข้อมูล ต้องการให้มีการจัดทำรายงานต่าง ๆ เป็นไปอย่างถูกต้อง สะดวก รวดเร็ว และที่สำคัญคือต้องการให้ระบบอยู่ในพื้นฐานด้านความปลอดภัยของข้อมูลเป็นหลัก สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2559 : 119-121) ได้ศึกษาวิเคราะห์ เพื่อพัฒนาและจัดทำฐานข้อมูลและสารสนเทศทางการศึกษาเพื่อการบริหารและการจัดการศึกษาสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและการตัดสินใจเชิงนโยบายของหน่วยงานส่วนกลาง พบว่า ระบบสารสนเทศที่ดีจะมีองค์ประกอบสำคัญ 8 ประการด้วยกัน คือ เข้าถึงได้ง่าย ทันต่อเหตุการณ์ มีความถูกต้อง ตรวจสอบได้ มีความครบถ้วนสมบูรณ์ เป็นประโยชน์ในการใช้งานในหลายสถานการณ์ ตรงกับความต้องการของผู้ใช้และ มีความชัดเจน สื่อความหมายได้ตรงประเด็น มีข้อเสนอแนะดังนี้ ระบบที่พัฒนาขึ้นมาจะต้องมีความง่ายในการใช้งานและเป็นประโยชน์ต่อบุคลากรที่เกี่ยวข้องในทุกระดับเพื่อให้เห็นว่าตนเองจะได้ประโยชน์จากการบันทึกข้อมูลสารสนเทศนั้นด้วย สามารถแสดงผลเป็นข้อมูลย้อนหลังที่เข้าใจง่าย เพื่อให้สามารถเห็นพัฒนาการของมิติที่สนใจ ควรเริ่มจากการจัดทำระบบย่อยก่อน เพื่อสร้างความคุ้นเคย แล้วจึงค่อยพัฒนาระบบส่วนอื่นเพิ่มเติมในภายหลัง ควรเป็นระบบที่สามารถใช้งานได้ทางโทรศัพท์มือถือและแท็บเล็ต เพื่อให้ผู้ใช้สามารถใช้งานได้ตามความสะดวกและสามารถเรียกดูข้อมูลที่สนใจได้ทันที อร่าม สกุลแก้ว (2560-2561 : 48-51) ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาระบบสารสนเทศ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงบประมาณของกองทัพอากาศ พบว่า การกำหนดความต้องการระบบสารสนเทศ จะต้องอ้างอิงกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง สอดคล้องกับยุทธศาสตร์และนโยบายภาครัฐ และระบบสารสนเทศที่พัฒนาขึ้นใหม่ จะต้องสามารถปฏิบัติงานควบคู่กับระบบสารสนเทศด้านงบประมาณของภาครัฐได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ด้านทรัพยากรที่ใช้สนับสนุนความร่วมมือ เป็นรายละเอียดกิจกรรมที่ต้องดำเนินงาน ปัจจัยที่สนับสนุนหรือบริบทต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน ซึ่งจะต้องมีครบถ้วนสมบูรณ์ เพียงพอต่อการดำเนินงานหรือการตัดสินใจในทุกขั้นตอนของการทำงาน

1.4 ด้านกระบวนการดำเนินงานความร่วมมือ ประกอบด้วย การศึกษาความเป็นไปได้ของแผนความร่วมมือและองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับความร่วมมือ มีการประสานงานและดำเนินการความร่วมมือ โดยกำหนดขั้นตอนแนวทางการบูรณาการความร่วมมือและวิธีการดำเนินงานความร่วมมืออย่างชัดเจน มีการประชุมคณะกรรมการ/คณะทำงานที่เกี่ยวข้องทุกระดับ เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจในแนวทางการดำเนินงานความร่วมมือ การประสานงาน การติดตาม และรายงานผลการดำเนินงาน จัดทำข้อมูลสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับโอกาสทางการศึกษาและการจัดการศึกษาของเด็ก 3 ขวบ ที่ครบถ้วน สมบูรณ์ ในรูปแบบที่ทันสมัย ผู้ที่เกี่ยวข้องและผู้สนใจสามารถเข้าถึงข้อมูลได้ง่าย มีการสำรวจข้อมูลเด็ก 1-3 ขวบ เพื่อใช้วางแผนในการส่งเสริม สนับสนุน และสงเคราะห์ให้เข้าสู่ระบบการศึกษา มีการพัฒนาศักยภาพบุคลากรทางการศึกษาและสถานศึกษาระดับปฐมวัยเพื่อรองรับการเข้าสู่ระบบการศึกษาของเด็ก 3 ขวบ มีการวางแผนส่งเสริม สนับสนุน และสงเคราะห์ผู้ปกครองหรือเด็ก เพื่อเด็ก 3 ขวบ ได้เข้าสู่ระบบการศึกษาอย่างทั่วถึง มีการนำข้อมูลผลการดำเนินงานความร่วมมือมาวิเคราะห์ เพื่อพัฒนาศักยภาพเครือข่ายความร่วมมือหรือขยายเครือข่ายความร่วมมือ รวมถึงมีการประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานความร่วมมือในช่องทางการสื่อสารที่หลากหลาย เพื่อสร้างการรับรู้และเพิ่มเครือข่ายความร่วมมือ

จากการทดลองใช้รูปแบบความร่วมมือฯ พบว่า ความสำเร็จของการดำเนินงานขึ้นอยู่กับ 3 ปัจจัย คือ 1. ผู้นำในระดับต่าง ๆ ให้ความสำคัญและติดตามงานความร่วมมือ จะทำให้การขับเคลื่อนงานเป็นไปในแนวทางที่กำหนดไว้ 2. ข้อมูลสารสนเทศที่ใช้ในการวางแผนงานประกอบการตัดสินใจ จะต้องครบถ้วน สมบูรณ์ เป็นปัจจุบัน และทันสมัย ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถเข้าถึงข้อมูลได้และใช้ข้อมูลเป็น จะทำให้การทำงานตรงประเด็นและชัดเจน 3. ประสิทธิภาพของการติดต่อสื่อสารประสานงานความร่วมมือกับเครือข่ายที่เกี่ยวข้องในการดำเนินกิจกรรมที่กำหนด ถ้ามองในมุมของผู้รับผิดชอบงานโครงการ (ทดลองใช้รูปแบบความร่วมมือฯ) ส่วนที่ยากที่สุดคือการติดต่อสื่อสารประสานงานความร่วมมือ เนื่องจากด้านผู้นำระดับจังหวัดหรืออำเภอ รวมถึงเครือข่ายความร่วมมือ ต่างก็เห็นถึงความสำคัญจำเป็น พร้อมที่จะสนับสนุนการดำเนินงานให้เกิดในเชิงพื้นที่อยู่แล้ว ส่วนข้อมูลสารสนเทศสามารถดำเนินการรวบรวมได้จากแหล่งข้อมูลด้วยวิธีการที่หลากหลาย เพื่อให้เพียงพอต่อการดำเนินงาน รวมถึงการสร้างระบบจัดเก็บข้อมูลที่ทันสมัย เพื่อให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถเข้าถึงและใช้ข้อมูลได้ แต่ในส่วนของ การติดต่อสื่อสารประสานงานความร่วมมือ หากไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ จะทำให้การขับเคลื่อนความร่วมมือในกิจกรรมต่าง ๆ ไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ หรือขับเคลื่อนน้อย หรือไม่ขับเคลื่อนเลย ความสำเร็จของงานก็จะเกิดขึ้นช้า

หรือไม่เกิดขึ้นเลย ดังนั้น ผู้ประสานงานความร่วมมือจะต้องมีทักษะในการติดต่อสื่อสาร มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีความจริงใจ ความมุ่งมั่น อดทน เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงความร่วมมือกับกิจกรรมไปด้วยกัน จนบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ สอดคล้องกับ จักรวาล สุขไมตรี (2561 : 267) ศึกษาเทคนิคการประสานงานในองค์การ ได้เสนอว่าการประสานงานจะทำให้เป้าหมายขององค์การหรืองานที่วางไว้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ รวมถึงทำให้เกิดการประหยัดเงิน ประหยัดเวลาในการบริหารจัดการ ตลอดจนลดปัญหาการขัดแย้งของบุคลากรในองค์การในการปฏิบัติงานร่วมกัน ไม่เกิดการทำงานที่ซ้ำซ้อนหรือการขัดแย้งทางความคิดหรือการขัดแย้งในทางปฏิบัติ พีรวัด พรรณขาม (2562 : 10) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาศักยภาพการปฏิบัติงานของบุคลากรสำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ปฏิบัติงานส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า การบริหารสู่ความเป็นเลิศ เทคนิคติดต่อประสานงาน การสื่อสาร มนุษย์สัมพันธ์ การทำงานเป็นทีม การวางแผนวิเคราะห์แก้ไข และคิดอย่างมีระบบ มีความจำเป็นในการพัฒนางาน

ด้านกระบวนการดำเนินงานความร่วมมือ เป็นขั้นตอนของการลงมือปฏิบัติจริงของความร่วมมือ ในขั้นตอนนี้หน่วยงานหลักขับเคลื่อนความร่วมมือจะต้องดำเนินงานตามแผนความร่วมมือที่วางไว้ มีการสื่อสารกับเครือข่ายความร่วมมือที่ชัดเจน มีการประชาสัมพันธ์ความร่วมมือในทุกขั้นตอน เพื่อให้ทุกเครือข่ายความร่วมมือได้เห็นภาพความสำเร็จในแต่ละขั้นตอนนี้ รวมถึงได้ร่วมกันแก้ปัญหา ให้ข้อเสนอแนะการดำเนินงาน มีการสรุปและรายงานผลการดำเนินงานให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้รับทราบ ในส่วนของเครือข่ายความร่วมมือ ดำเนินการให้ความร่วมมือตามบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายและรายงานผลการดำเนินงานต่อหน่วยงานหลักที่ขับเคลื่อนความร่วมมือ

2. ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบความร่วมมือระหว่างรัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้เด็ก 3 ขวบ เข้าสู่ระบบการศึกษาอย่างทั่วถึง ไปใช้ในจังหวัดที่อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 6 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านหลักความร่วมมือมีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบความร่วมมือฯ ไปใช้มากที่สุด รองลงมาคือ ด้านโครงสร้างและกลไกความร่วมมือ ด้านกระบวนการดำเนินงานความร่วมมือ และด้านทรัพยากรที่ใช้สนับสนุนความร่วมมือ ตามลำดับ

2.1 ด้านหลักการความร่วมมือ มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ อยู่ในระดับมาก และพบว่า ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานความร่วมมือฯ ให้ความสำคัญกับเรื่องรัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ความสำคัญกับโอกาสทางการศึกษาของเด็ก 3 ขวบ ความร่วมมือที่เกิดขึ้นต้องสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้ปกครองในเรื่องโอกาสทางการศึกษาของเด็ก 3 ขวบ ความร่วมมือที่เกิดขึ้นนำไปสู่การพัฒนาความเป็นเครือข่ายความร่วมมือด้านโอกาสทางการศึกษาของเด็ก 3 ขวบ ให้มีมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับชัยพฤกษ์ เสรีรักษ์ (2560 : ออนไลน์) ที่กล่าวว่า

รัฐธรรมนูญฯ กำหนดให้จัดการศึกษาก่อนวัยเรียน อายุ 3-5 ขวบ เป็นการให้โอกาสทางการศึกษา ระดับปฐมวัย ไม่ใช่การศึกษาภาคบังคับ แต่เป็นหน้าที่ว่า รัฐต้องจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย เพราะฉะนั้น จะมีการบูรณาการจัดการเรียนการสอนอาศัยจังหวัดเป็นฐาน มีคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัด (กศจ.) เป็นหน่วยงานในการจัดทำแผนบูรณาการและติดตามประเมินผล สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และโรงเรียนเอกชน เป็นหน่วยงานหลักในการจัดการศึกษา ในเชิงหลักการให้ทุกสังกัดพยายามจัดในอัตราส่วนที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน เช่น ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นกลุ่มใหญ่ในการจัดการศึกษา อนุบาล 3 ขวบ เพราะเป็นหน่วยงานหลักที่จัดมากที่สุด ดำรง ตุ่มทอง (2557 : ออนไลน์) พบว่า ในการดำเนินนโยบายแก้ปัญหาเด็กด้อยโอกาสทางการศึกษา ยังขาดการประสานงานร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนในการจัดการศึกษาเพื่อเด็กด้อยโอกาส เนื่องจากปริมาณและความซ้ำซ้อนของพันธกิจที่หน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนต่างแยกกันรับผิดชอบดูแล ปัญหาขาดการบูรณาการที่ดี สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (2561 : 154-156) สรุปความสำเร็จในการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารราชการ มีข้อค้นพบที่จะทำให้ประชาชนเชื่อมั่นในการร่วมดำเนินงานกับภาครัฐคือ ความไว้วางใจ ความเชื่อมั่นศรัทธา และการยอมรับซึ่งกันและกัน เป็นเงื่อนไขสำคัญของการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมที่ภาครัฐจะต้องแสดงให้เห็นถึงความจริงใจ และการให้เกียรติซึ่งกันและกัน รวมถึงความเสมอภาคในการเข้ามามีส่วนร่วมหรือมีบทบาทร่วมกับภาครัฐ จะส่งผลให้เกิดการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐ และภาคประชาชน มีประสิทธิภาพ และเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือมากยิ่งขึ้น

การให้ความสำคัญกับโอกาสทางการศึกษาของเด็ก 3 ขวบ จะทำให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษากำหนดกระบวนการดำเนินงานที่ส่งเสริม สนับสนุน สงเคราะห์ให้เด็ก 3 ขวบ ได้มีโอกาสเข้าสู่ระบบการศึกษา เพื่อรับการเตรียมความพร้อมในด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ก่อนเข้าศึกษาระดับประถมศึกษา รวมถึงการเตรียมความพร้อมด้านครู ผู้บริหาร และสถานศึกษาระดับปฐมวัย ที่มีคุณภาพเพื่อรองรับเด็ก 3 ขวบ หากกระบวนการดำเนินงานมีความต่อเนื่องเชื่อมโยงจะทำให้เด็ก 3 ขวบ ได้รับการพัฒนาในด้านต่าง ๆ สมวัยเพิ่มมากขึ้น ผู้ปกครองมีความมั่นใจในการส่งลูกเข้าเรียน ในภาพรวมของจังหวัดและประเทศ จะมีเด็ก 3 ขวบ เข้าสู่ระบบการศึกษาเพิ่มมากขึ้น

2.2 ด้านโครงสร้างและกลไกความร่วมมือ มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ อยู่ในระดับมาก และพบว่า ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานความร่วมมือฯ ให้ความสำคัญกับเรื่องสร้างระบบการทำงานความร่วมมือด้านโอกาสทางการศึกษาของเด็ก 3 ขวบ ที่โปร่งใส ตรวจสอบได้ ผู้บริหารระดับสูงทั้ง 3 ฝ่าย ให้ความสำคัญกับการดำเนินงานความร่วมมือด้านโอกาสทางการศึกษาของเด็ก 3 ขวบ จัดทำฐานข้อมูลด้านโอกาสทางการศึกษาของเด็ก 3 ขวบ เพื่อเป็น

ข้อมูลสารสนเทศประกอบการวางแผนการดำเนินงานความร่วมมือ รัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ดำเนินโครงการความร่วมมือ มีการกำหนดเป้าหมาย วัตถุประสงค์ แผนงาน และแนวทางปฏิบัติที่สอดคล้องกับหลักการของโครงการความร่วมมือ สอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (2561 : 154-156) สรุปความสำเร็จที่แสดงถึงการพัฒนาอย่างยั่งยืนเป็นต้นแบบที่จะนำไปสู่การพัฒนา/ต่อยอด จะต้องมีการดำเนินงานที่สะท้อนการทำงานแบบภาคีเครือข่าย ที่นำผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องเข้ามาร่วมทำงานในลักษณะพหุภาคี/ภาคีเครือข่าย และภาคีที่เข้ามาร่วมทำงาน มีการเชื่อมโยงและทำงานร่วมกันอย่างชัดเจน มีข้อค้นพบ ที่เป็นปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จคือ ผู้บริหารของหน่วยงานให้ความสำคัญกับการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม โดยเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการกำหนดนโยบายและการสื่อสารนโยบาย เพื่อเป็นทิศทางนำไปสู่การปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ที่ชัดเจน เอื้อหรือส่งเสริมให้เกิดการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วมและเป็นผู้สร้างให้เกิดพลังความร่วมมือของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นผู้นำที่เป็นทางการหรือผู้นำที่ไม่เป็นทางการ เป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Change Agent) เป็นผู้ส่งเสริมสนับสนุนกระบวนการ (Facilitator) เป็นผู้กระตุ้นให้เกิดกิจกรรม (Advocator) เป็นผู้ไกล่เกลี่ยกรณีเกิดปัญหา (Mediator) และเป็นผู้เสริมสร้างพลัง (Empower) ที่จะช่วยให้การบริหารราชการแบบมีส่วนร่วมบรรลุผลอย่างแท้จริง รวมถึงระบบฐานข้อมูลที่ดี ซึ่งอาจเป็นฐานข้อมูลของหน่วยงานภาครัฐหรือของชุมชนที่มีการพัฒนาหรือปรับปรุงให้มีความทันสมัย นำเทคโนโลยีสารสนเทศมาประยุกต์ใช้ในการจัดการข้อมูลให้เป็นข้อมูลที่สามารุใช้ประโยชน์ได้ สามารถใช้วิเคราะห์ อ้างอิง และประกอบการตัดสินใจในการแก้ปัญหาของพื้นที่/ชุมชนได้อย่างถูกต้อง ทันทต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง ไคสเนอร์ (Kisner. 1997 : 23-28) ได้เสนอหลักการสร้างความร่วมมือ การกำหนดเป้าหมายการดำเนินงานร่วมกัน (Goal Setting) ควรเริ่มแผนการความร่วมมือกันโดยการกำหนดเป้าหมายร่วมกันให้มีความชัดเจน และเห็นชอบร่วมกันในการก้าวไปสู่วัตถุประสงค์ร่วมกันภายในกรอบเวลาที่กำหนด กิจกรรมในระยะเริ่มต้นของความสัมพันธ์ระหว่างกันควรเป็นโครงการเล็ก ๆ หรือมีจุดมุ่งหมายไม่ยุ่งยากซับซ้อน ซึ่งง่ายต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของทั้งสองฝ่ายและจะนำไปสู่ความเชื่อถือศรัทธา อีกทั้งยังเป็นการขจัดความรู้สึกแตกต่างของทั้งสองฝ่ายที่มีต่อกัน เพื่อสร้างความมุ่งมั่นที่จะทำงานอื่น ๆ ตามแผนความร่วมมือให้สำเร็จต่อไป

การให้ความสำคัญกับการดำเนินงานความร่วมมือด้านโอกาสทางการศึกษาของเด็ก 3 ขวบ จะนำสู่กระบวนการวางแผนและกำหนดรายละเอียดความร่วมมือจากทุกภาคส่วนที่มีความเกี่ยวข้อง ที่มุ่งหวังว่าความร่วมมือจะนำสู่ความสำเร็จภายใต้การบูรณาการด้านความคิด ทักษะการและร่วมดำเนินการ การมีส่วนร่วมในการวางแผนจะทำให้การกำหนดรายละเอียดการดำเนินงานครอบคลุมทุกรายละเอียดที่เกี่ยวข้อง ทุกฝ่ายมองเห็นภาพขั้นตอนการบูรณาการงานชัดเจน จะส่งผลให้ทุกเครือข่ายความร่วมมือสามารถดำเนินงานได้ตามขั้นตอนที่ได้ร่วมกันวางไว้

2.3 ด้านทรัพยากรที่ใช้สนับสนุนความร่วมมือ มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ ในการนำไปใช้ อยู่ในระดับมาก และพบว่า ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานความร่วมมือฯ ให้ความสำคัญกับเรื่องเตรียมบุคลากรและผู้ประกอบวิชาชีพด้านการศึกษาปฐมวัย สร้างความพร้อม สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีบุคลากรที่มีคุณลักษณะเป็นผู้ประสานงานที่ดี สอดคล้องกับ สุริยา ช้องเสนาะ (2558 : ออนไลน์) ได้เสนอปัญหาสำคัญของการศึกษาปฐมวัยคือ การขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในการจัดการศึกษาปฐมวัยของครู ผู้บริหาร และสถานศึกษา การขาด แคลนความรู้และความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญาที่เหมาะสมกับวัย จึงทำให้ครูเน้นให้เด็กอ่านเขียนมากกว่าวัย และเน้นการสอนที่มีลักษณะให้เด็กท่องจำมากกว่าทักษะ ด้านการคิด การตัดสินใจ ในขณะที่ผู้บริหารสถานศึกษาบางส่วนบริหารงานเพื่อชื่อเสียงของโรงเรียน จึงเตรียมความพร้อมของเด็กเพื่อการแข่งขันมากกว่าการศึกษาเพื่อพัฒนาศักยภาพของเด็ก ปัญหา สถานศึกษาไม่สามารถจัดการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง จึงทำให้เกิดการเรียน เพื่อสอบเข้าโรงเรียนที่มีชื่อเสียงตั้งแต่ระดับอนุบาล รวมถึงระบบการผลิตครูปฐมวัย จากค่านิยมของ การเข้ารับราชการที่มีสวัสดิการที่ดีและมีความมั่นคงในชีวิต จึงเกิดความต้องการเพิ่มคุณวุฒิ ด้านการศึกษาของครูให้สูงขึ้น แต่ระบบการผลิตครูในปัจจุบันยังขาดกลไกในการติดตามและประเมิน คุณภาพ เช่น การเปิดรับครูปฐมวัยจำนวนมาก ทำให้อัตราร้อยระหว่างอาจารย์กับจำนวนนักศึกษา ไม่สอดคล้องกัน ส่งผลต่อประสิทธิภาพในด้านการเรียนการสอน เนื่องจากกระบวนการพัฒนาครูปฐมวัย ไม่สามารถทำได้ด้วยการบรรยายเท่านั้น แต่จำเป็นต้องมีการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยมีอาจารย์ ที่เชี่ยวชาญด้านการศึกษาปฐมวัยมาดูแลอย่างใกล้ชิด และได้เสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหา การศึกษาปฐมวัย ต้องสร้างเครือข่ายบุคลากรทางการศึกษาปฐมวัยและประถมศึกษา ในการ แลกเปลี่ยนองค์ความรู้และแบ่งปันข้อมูลในการดูแลและพัฒนาคุณภาพเด็กปฐมวัยอย่างทั่วถึง พิรวัศ พรธนะขาม (2562 : 10) จากการศึกษาพบว่า ผู้ปฏิบัติงานส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการบริหาร สู่ความเป็นเลิศ เทคนิคติดต่อประสานงาน การสื่อสาร มนุษย์สัมพันธ์ การทำงานเป็นทีม และการวางแผน วิเคราะห์แก้ไขและคิดอย่างมีระบบมีความจำเป็นในการพัฒนางาน

การสร้างคุณภาพการศึกษา ครู ผู้บริหาร สถานศึกษาระดับปฐมวัย ถือเป็นเรื่อง สำคัญ หากผู้ปกครองขาดความเชื่อมั่นในคุณภาพแล้ว จะทำให้การส่งเสริมสนับสนุนให้เด็ก 3 ขวบ เข้าสู่ระบบการศึกษา เป็นไปได้อย่างยากมากขึ้น ดังนั้น หน่วยงานทางการศึกษาที่เกี่ยวข้อง จึงควร ดำเนินการให้สถานศึกษาในสังกัดทุกแห่งมีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด เพื่อให้ผู้ปกครอง มีความเชื่อมั่นและนำลูกเข้าสู่ระบบการศึกษา

2.4 ด้านกระบวนการดำเนินงานความร่วมมือ มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ ในการนำไปใช้ อยู่ในระดับมาก และพบว่า ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานความร่วมมือฯ ให้ความสำคัญกับเรื่องพัฒนาศักยภาพบุคลากรและผู้ประกอบวิชาชีพด้านการศึกษาปฐมวัย เพื่อสร้าง

ความเชื่อมั่นต่อผู้ปกครอง สำหรับเด็ก 3 ขวบ ที่จะเข้าสู่ระบบการศึกษาในแต่ละปีการศึกษา การส่งเสริม สนับสนุน การติดตาม การสงเคราะห์เด็กและผู้ปกครอง เพื่อให้เด็ก 3 ขวบ เข้าสู่ระบบการศึกษา สอดคล้องกับนงคราญ สุขเวชชวรกิจ และคณะ (2563 : 29-33) ได้ศึกษาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ของครูปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 พบว่า ครูผู้สอนต้องมีคุณลักษณะเป็นผู้ชี้แนะการเรียนรู้ และเป็นตัวแทนในการนำผู้เรียนเข้าสู่ประสบการณ์และท่องเที่ยวไปสู่โลกแห่งการเรียนรู้ ต้องสร้างสรรค์ กิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย แปลกใหม่ จัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยเน้นการเรียนรู้ด้วยตนเองให้มากที่สุด ครูผู้สอนต้องเป็นมากกว่าผู้ถ่ายทอดความรู้โดยตรงเพียง อย่างเดียว สรุปข้อค้นพบว่า ควรพัฒนาและส่งเสริมบุคลากรหรือครูผู้สอนให้มีการพัฒนาตนเองและ ฝึกอบรมอย่างต่อเนื่อง เพื่อเพิ่มทักษะการปฏิบัติและฝึกทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยี ไกรยส ภัทราวาท (2562 : ออนไลน์) กล่าวว่า ข้อมูลการวิเคราะห์ของคณะกรรมการอิสระเพื่อการปฏิรูปการศึกษา (กอปศ.) และกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา (กสศ.) พบว่า เด็กปฐมวัย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในช่วงก่อนวัยเรียน (3-5 ปี) เป็นช่วงที่สำคัญอย่างมาก ส่งผลต่อแนวโน้มสถานการณ์ความเหลื่อมล้ำ ทางการศึกษาของประเทศ เนื่องจากปัจจุบันเด็กนอกระบบการศึกษาในช่วงก่อนวัยเรียนยังมี สัดส่วนสูงราวร้อยละ 10 เมื่อเทียบกับประชากรวัยเดียวกัน ซึ่งจากการลงพื้นที่สำรวจข้อเท็จจริง และรับฟังความคิดเห็นใน 4 ภูมิภาค พบว่า ครอบครัวที่มีฐานะยากจนซึ่งพ่อแม่ ผู้ปกครองมีอาชีพ รับจ้างและทำงานอยู่ต่างถิ่น จะนำบุตรหลานเข้าเรียนระดับอนุบาลเช้าหรือไม่ได้เข้าเรียน ทำให้ เด็กเหล่านี้เสี่ยงต่อการมีพัฒนาการด้านต่าง ๆ ที่ล่าช้า ไม่ทันเพื่อนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งช่องว่างความเหลื่อมล้ำด้านพัฒนาการนี้ หากไม่ได้รับการค้นพบและแก้ไขได้ทันเวลา จะมีแนวโน้ม แย่ลงในอนาคต จนส่งผลต่อผลการเรียน ทักษะการอ่านออกเขียนได้ และความเสี่ยงต่อการหลุด ออกจากระบบศึกษาก่อนสำเร็จการศึกษาขั้นพื้นฐานในที่สุด

การสำรวจเด็ก 3 ขวบ ที่จะเข้าสู่ระบบการศึกษาในแต่ละปีการศึกษา การส่งเสริม สนับสนุน การติดตาม การสงเคราะห์เด็กและผู้ปกครอง เพื่อให้เด็ก 3 ขวบ เข้าสู่ระบบการศึกษา เป็นกิจกรรมที่ดำเนินการในระดับพื้นที่ที่พบผู้ปกครองและเด็ก เป็นขั้นตอนการดำเนินงานความร่วมมือ ที่มีความสำคัญมากที่สุด ในขั้นตอนนี้เครือข่ายความร่วมมือจะต้องชี้แจงรายละเอียดและสร้าง ความเข้าใจต่อผู้ปกครอง สอบถามความสาเหตุที่ไม่ส่งบุตรเข้าสู่ระบบการศึกษา และความต้องการ ความช่วยเหลือในการที่จะนำบุตรเข้าสู่ระบบการศึกษา รวมถึงการให้ความช่วยเหลือผู้ปกครองและเด็ก ดังนั้น ความสำเร็จในการนำเด็ก 3 ขวบ เข้าสู่ระบบศึกษามากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับความเข้มแข็ง ในการดำเนินงานความร่วมมือในระดับพื้นที่เป็นสำคัญ

3. เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานความร่วมมือฯ แต่ละจังหวัดและตำแหน่งหน้าที่ ที่มีต่อความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบความร่วมมือ

ระหว่างรัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้เด็ก 3 ขวบ เข้าสู่ระบบการศึกษาอย่างทั่วถึงไปใช้ในจังหวัดที่อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 6

3.1 เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานความร่วมมือเป็นรายจังหวัด 6 จังหวัด พบว่า ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานความร่วมมือฯ มีความคิดเห็นต่อความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบความร่วมมือฯ ไปใช้ โดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า แต่ละจังหวัดมีความคิดเห็นแตกต่างกันในด้านหลักการความร่วมมือและด้านกระบวนการดำเนินงานความร่วมมือ และไม่แตกต่างกันในด้านโครงสร้างและกลไกความร่วมมือ และด้านทรัพยากรที่ใช้สนับสนุนความร่วมมือ หากวิเคราะห์เนื้อหา ด้านหลักการความร่วมมือ จะมีลักษณะเป็นนามธรรม เพื่อรอนำไปสู่การปฏิบัติจริงและด้านกระบวนการดำเนินงานความร่วมมือ เป็นรายละเอียดการดำเนินงานความร่วมมือหรือการปฏิบัติจริง ด้วยลักษณะดังกล่าวส่งผลให้ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ที่ชัดเจนทั้งสองด้าน จะต้องผ่านการลงมือปฏิบัติจริง จากผลการวิเคราะห์พบว่าจังหวัดกระบี่ มีความคิดเห็นแตกต่างกับจังหวัดอื่นทั้งสองด้าน และมีความคิดเห็นเหมือนจังหวัดภูเก็ตทั้งสองด้าน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะจังหวัดกระบี่ เป็นจังหวัดที่ทดลองใช้รูปแบบความร่วมมือฯ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่ในกระบวนการดำเนินงานความร่วมมือ ได้มีส่วนร่วมในขั้นตอนขับเคลื่อนงาน ได้สัมผัสบรรยากาศและพลังของความร่วมมือที่ร่วมกันขับเคลื่อนงานสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ แม้ว่าความสำเร็จไม่ทะลุเป้าเต็มร้อยเปอร์เซ็นต์ เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 แต่ก็ทำให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีความมั่นใจว่าเป็นรูปแบบความร่วมมือหนึ่งที่จะนำเด็ก 3 ขวบ เข้าสู่ระบบการศึกษาได้ ส่วนประเด็นที่จังหวัดกระบี่ มีความคิดเห็นทั้งสองด้านเหมือนจังหวัดภูเก็ต อาจเป็นเพราะว่าทั้งสองจังหวัดเป็นเมืองเศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยว ทำให้มีบริบทในเรื่องของโอกาสทางการศึกษาของเด็ก 3 ขวบ ที่ใกล้เคียงกันจึงมีความคิดเห็นเหมือนกัน เมื่อพิจารณาถึงด้านโครงสร้างและกลไกความร่วมมือและด้านทรัพยากรที่ใช้สนับสนุนความร่วมมือ ที่ทุกจังหวัดมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะทั้งสองด้านมีเนื้อหาเกี่ยวกับโครงสร้าง กระบวนการทำงานที่ต้องมีและทรัพยากรที่ต้องใช้ สามารถวิเคราะห์ความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบความร่วมมือฯ ไปใช้ได้อย่างชัดเจน จึงทำให้ความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

3.2 เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานความร่วมมือฯ ที่มีตำแหน่งหน้าที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบความร่วมมือฯ ไปใช้ โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านหลักการความร่วมมือระดับความคิดเห็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานความร่วมมือฯ ของแต่ละตำแหน่งหน้าที่มีความแตกต่างกัน พบว่า ตำแหน่งศึกษาธิการจังหวัด ท้องถิ่นจังหวัด พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด และผู้อำนวยการกองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม มีความคิดเห็นแตกต่างกับ

ตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งอาจเกิดจากมุมมองความคิดที่แตกต่างกัน ตำแหน่งศึกษาธิการจังหวัด ท้องถิ่น จังหวัด พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด และผู้อำนวยการกองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม คิดว่าหากดำเนินการตามรายละเอียดด้านหลักการความร่วมมือแล้ว รูปแบบความร่วมมือฯ สามารถนำไปใช้ประสบความสำเร็จได้ ส่วนมุมมองของตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน มีความคิดเห็นต่อความเหมาะสม และความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบความร่วมมือไปใช้ในระดับมาก แต่ก็มีความยากที่จะเกิดความร่วมมือที่แท้จริงในเชิงพื้นที่ ทั้งนี้เพราะตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านอยู่ในพื้นที่ใกล้ชิดกับสภาพปัญหาครอบครัวที่มีความซับซ้อนและอาจผ่านประสบการณ์ความล้มเหลวด้านการขับเคลื่อนความร่วมมือต่าง ๆ ในระดับพื้นที่

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยเรื่องการพัฒนาารูปแบบความร่วมมือระหว่างรัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้เด็ก 3 ขวบเข้าสู่ระบบการศึกษาอย่างทั่วถึง ทำให้ได้รูปแบบความร่วมมือที่มีความเหมาะสม/เป็นไปได้ในการนำไปใช้ในจังหวัดที่อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 6 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำรูปแบบความร่วมมือฯไปใช้ ดังนี้

1.1 ข้อมูลเด็ก 3 ขวบ จากเอกสารทะเบียนประวัติราษฎร ไม่ตรงกับความเป็นจริงในพื้นที่ ทำให้ยากต่อการติดตามผู้ปกครองและเด็ก ดังนั้น กรณีที่พบว่าเด็กไม่มีตัวตนในพื้นที่จะต้องไม่นำมาคิดเป็นฐานในการคำนวณผลการดำเนินงาน หรือจัดทำฐานข้อมูลเด็ก 3 ขวบ ที่ยังไม่ได้เข้าสู่ระบบการศึกษาจากพื้นที่ สார்วจข้อมูลโดยกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หรืออาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) กรณีนี้ จะได้ข้อมูลเด็ก 3 ขวบ ที่ไม่เข้าสู่ระบบการศึกษาตามความเป็นจริงของพื้นที่ ทั้งที่มีชื่อในเอกสารทะเบียนประวัติราษฎรในจังหวัดและต่างจังหวัด รวบรวมข้อมูลระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด และนำเข้าสู่กระบวนการส่งเสริม สนับสนุน ส่งเคราะห์ให้เด็กเข้าสู่ระบบการศึกษาต่อไป

1.2 การประสานงาน คือหัวใจของการขับเคลื่อนงานความร่วมมือ

1.3 พลังของความร่วมมือแตกต่างกันในแต่ละพื้นที่

1.4 สามารถนำรูปแบบความร่วมมือฯ ไปปรับใช้กับหน่วยงานทางการศึกษา/สถานศึกษา ในเรื่องการเกณฑ์เด็กในเขตพื้นที่บริการเข้าเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และการติดตามเด็กที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เข้าศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ศึกษาความเป็นไปได้ในการพัฒนาระบบบันทึกข้อมูลเด็ก 3 ขวบ(<http://krabidev.com>) โดยนำเลขประจำตัวประชาชน 13 หลักของเด็ก 3 ขวบ จากทะเบียนประวัติราษฎร มาตรวจสอบกับ

เลขประจำตัวประชาชน 13 หลัก ของเด็ก 3 ขวบที่อยู่ในระบบการศึกษา เลขประจำตัวประชาชน 13 หลักของเด็ก 3 ขวบ จากทะเบียนประวัติราษฎรส่วนที่เหลือจะเป็นเด็ก 3 ขวบ ที่จะต้องดำเนินการตรวจสอบข้อมูลโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งอาจเป็นเด็กที่อยู่ในระบบการศึกษาต่างจังหวัด/ประเทศหรือไม่เข้าสู่ระบบการศึกษาด้วยเหตุผลต่าง ๆ ผลของการพัฒนาระบบจะทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตรวจสอบข้อมูลเด็ก 3 ขวบ จำนวนและเวลาน้อยกว่าการดำเนินงานที่ผ่านมา ส่งผลให้สามารถดำเนินการในขั้นตอนการส่งเสริม สนับสนุน สงเคราะห์ให้เด็กเข้าสู่ระบบการศึกษาได้เร็วขึ้น

2.2 ศึกษาความเป็นไปได้ในการพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเด็ก 3 ขวบ เพื่อเป็นข้อมูลในการสร้างโอกาสทางการศึกษาให้แก่เด็ก 3 ขวบ ระดับประเทศ โดยความร่วมมือระหว่างกระทรวงมหาดไทยกับกระทรวงที่จัดการศึกษาสำหรับเด็ก 3 ขวบ เริ่มจากพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศที่นำเลขประจำตัวประชาชน 13 หลักของเด็ก 3 ขวบ จากกระทรวงมหาดไทย มาตรวจสอบการเข้าสู่ระบบการศึกษากับเลขประจำตัวประชาชน 13 หลัก ของเด็ก 3 ขวบ ในระบบการศึกษาจากทุกกระทรวง เลขประจำตัวประชาชน 13 หลัก จากกระทรวงมหาดไทยส่วนที่เหลือจะเป็นเด็กที่ไม่ได้เข้าสู่ระบบการศึกษา หลังจากนั้น จัดส่งข้อมูลไปยังจังหวัดที่เด็กมีรายชื่อในทะเบียนประวัติราษฎรเพื่อให้แต่ละจังหวัดดำเนินการส่งเสริม สนับสนุน สงเคราะห์ให้เด็กเข้าสู่ระบบการศึกษา ในลักษณะเดียวกันสามารถดำเนินการเพื่อตรวจสอบการเข้าสู่ระบบการศึกษาของประชากรวัยเรียนได้ทุกระดับชั้น โดยเริ่มจัดทำข้อมูลสารสนเทศตั้งแต่เด็กแรกเกิด เพื่อเป็นข้อมูลในการเตรียมความพร้อมนำเด็กเข้าสู่ระบบการศึกษา รวมถึงใช้ข้อมูลสำหรับบริหารจัดการลดจำนวนนักเรียนออกกลางคันได้อีกด้วย